

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De occulto iudicio Dei. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

carere magna multitudi-
 ne dulcedinis Dei, tam
 grandis tamē est pœna, vt ei
 possunt nulla tormē-
 ta, quæ nouimus, cōparari: si
 illa sit æterna, ista a. *Aug. ca. 113.*
 sit quamlibet multis seculis
 lōga. Manebit ergo fia-
 ne sine mors perpetua damna-
 torū: & ipsa omnib.
 erit cōmunis, sicut manebit
 cōmuniter omnium
 vita æterna sanctorum. Ecce
 ita asserit, hic pœnas
 reprobatorum non esse finiendas,
 quod non improbat, si dicatur
 eorum supplicio aliquod leuamen
 adhiberi. Vnde non incongruē
 dici potest, Deum esse iustē
 id possit, nō omnino tantum
 punire malos in futuro, quantum
 meruerunt: sed eis aliquid,
 quantumcunq; mali sint, de
 pœna relaxare.

Determinat premissas auctoritates. B

Quod ergo dictum est, iudiciū
 sine misericordia fieri illi, qui
 non fecit misericordiam: ita
 intelligi potest, q̄ iudicium
 damnationis fiet illi, qui nō
 fecit misericordiam, pro eo q̄
 fuit sine misericordia, vel
 fiet iudicium ei sine misericordia
 liberante & saluante: qui tñ
 in aliqua pœnæ alleuiatione
 misericordiā Dei sentiet. Ita
 cum dicitur misericordia, hic
 iudiciū, in futuro: nō negatur,
 quin in futuro sit misericordiæ
 affectus, & in electis, qui per
 misericordiā ab omni miseria
 liberabuntur: & in reprobis
 qui minus quam meruerint,
 cruciabuntur. Sed hic non sine
 causa dicitur fieri de misericordia,
 & iudiciū in futuro: quia &
 hic multis modis miseretur
 Deus, quibus non miserebitur
 tunc. Vocat n. De⁹ nunc
 peccatores & iustificat, q̄ tunc
 nō faciet: & tunc reddēs
 singulis secundū merita sua,
 manifestē iudicabit, qui nunc
 occultē iudicat. Cui⁹ occultum
 iudiciū, vt ait Aug. intelligitur
 pœna, qua quisq; vel exercetur
 ad purgationē, vel mouetur
 ad conuersionē: vel si cōtemnit,
 excæcatur ad damnationē.
 Occultū ergo iudiciū Dei,
 pœna dicitur: qua iudicat
 purgādo, conuertēdo, vel
 excæcādo. Iudicia quoq;
 Dei interdum appellantur
 dispēsationes

continuo in Ench.

Luca 5. c.

In Praefatione, Psal. 9.

Rom. 11. d
Psal. 35.

Matth. 25. c

tiones eius de omnibus rebus. Vnde, quam inco-
prehensibilia sunt iudicia eius. Et iudicia eius a-
byssus multa. Iudicium a quo in futuro iudicabit,
intelligitur sententiã iudicis, qua ventilabitura-
rea, i. diuidentur localiter boni a malis ministerio
angelorum: & isti in vitam ducentur, illi in sup-
plicium mittentur, qui nunc simul mixti sunt.

De iustitia & misericordia Dei.

Psal. 50.

Responsio.

Sed quomodo iustitiam Dei & pietatẽ, i. miseri-
cordiã supra Cassiod. duas esse res dixit, quæ sem-
per adiunctæ sunt iudicio Dei? Iustitia n. Dei, & mi-
sericordia non duæ res sunt, sed vna res, i. vna di-
uina essentia est, sicut supra pluribus auctoritatib.
ostẽsum est. Quia non est Deo aliud esse miseri-
cordẽ, quam misericordiã: nec iustũ, quam iustitiam:
sed idẽ prorsus. Nec aliud est ei esse misericordem,
quam iustũ: vel misericordiam, quam iustitiam:
sed omnino idẽ, quia nõ denominatiuẽ, sed essen-
tialiter hæc de Deo dicuntur. Cur ergo dicit Scri-
ptura de operibus Dei, quædam esse misericordiz
quædam iustitiz? Si n. iustitia Dei, misericordia est:
quæcunq; sunt opera misericordiz, esse videntur
iustitiz, & è cõuerso. His responderi potest sic, illis
locutionibus, quib. huiusmodi operũ fiunt distin-
ctiones, vt alia misericordiz, alia iustitiz, alia bo-
nitati attribuuntur: nõ diuersitas subiactis, i. res,
his vocabulis significatẽ exprimitur, sed varietas
sensuũ & effectuu in creaturis mōstratur. Cum n.
dicitur Deus iust⁹ vel iustitia, essẽtia diuina præ-
dicatur: & etiã q̄ ipse sit distributor & iudex meri-
torũ, intelligi datur. Ita & cum dicitur misericors,
essentia diuina prædicatur: & insuper quod ipse sit
miserorũ liberator, intelligi datur. Si mulier cum
dicitur bonus, essentia diuina prædicatur. Et cum
dicitur De⁹, & insuper auctor omnium bonorum
ostenditur. Ita & cum dicitur Deus, essentia diui-
na prædicatur, & ipse timendus ostenditur. Inde
ergo